

Oponentský posudek na bakalářskou práci Mariany Halmanové

Název práce: **K debatám o zavedení a obsahu Zákona o potírání pohlavních nemocí**

Posudek zpracovala: Doc. PhDr. Blanka Knotková-Čapková, PhD., Katedra genderových studií FHS UK

Mariana Halmanová si vymezila téma pro svou bakalářskou práci velmi konkrétně a v takovém záběru, jaký byl v rámci rozsahu dobře zpracovatelný, což je třeba ocenit. Nedopustila se časté chyby volby příliš širokého tématu. Potvrzuje to i přesně formulovaný název, i když je tu technická nesrovnalost – na obálce je uvedeno „K debatám ...“, na str. 3 pak „K lékařským debatám ...“, což jinak výborné koncipování tématu i názvu zbytečně kazí. Práce si klade konkrétní a vcelku jednoduchý cíl, který svým způsobem naplňuje. ;Na polemice mezi reglementisty a abolicionisty v období první poloviny 20. století jako dvěma polemickými pozicemi představuje vývoj pojmání problematiky prostituce – od postoje, že se jedná o jev, který je třeba především disciplinovat, k propojení této problematiky s otázkami zdraví. Text věnuje pozornost výhradně hledisku lékařskému, nikoli širší sociálnímu.

Mou zásadní připomínkou k práci Mariany Halmanové je, že jí na začátku chybí charakteristika teoretických východisek a především metodologie. V bibliografii je uveden jediný metodologický text, a to text M. Hrocha. Autorka se dosti odvolává na text M. Lenderové, jehož diskurs také přejímá. K nedostatkům práce patří absence vysvětlení teoretických pojmů (není jich mnoho), s nimiž pracuje, jako např. genderový stereotyp (na str. 7 zůstal ponechán „generový“ stereotyp, což bohužel provádí systém automatických oprav). Autorka si na několika místech práce správně všímá nerovnováhy mezi postojem některých právních úprav k ženám a k mužům, hlubší genderovou analýzu z hlediska historického a sociálního kontextu však už dále nenabízí.

Za vážný metodologický nedostatek práce považuji, že není upřesněno, jaký vzorek článků a z jakých zdrojů byl při zhodnocení debat použit. Na str. 34 je sice vyjmenováno několik časopisů, z nich jsou ale uvedeny v bibliografii jen některé, resp. články z některých z nich. Není tedy jasné, zda autorka prováděla rešerši v uvedených časopisech či jen v některých z nich, jak důkladnou a za jaké období. Nabízí se tedy pochybnost, zda představují citované články z těchto časopisů skutečně reprezentativní obraz debat ve 20. letech 20. století, do nichž jsou datovány, nebo podle jakého klíče byly vybírány. Tato připomínka je tím zásadnější, že autorka formuluje mnohé své charakteristiky velmi zobecněně, což by bylo možné jen v případě podstatně obsáhlejší rešerše.

Odhlédneme-li od metodologických nedostatků, je třeba říci, že autorka dokáže vcelku dobře rozvíjet linii argumentace, stylistická úroveň práce je celkově velmi dobrá. Jazyková úroveň je vyhovující, až na chyby technického rázu a chyby v interpunkci, zejména při oddělování vložených vět v souvětí z obou stran.

Závěr výstižně sumarizuje výsledky práce, poukazuje na fáze a posuny v debatách o zavedení nového zákona, na různá pojetí aspektů morálních, lékařských (medikalizace tématu) a okrajově i sociálních. Závěr naplňuje vytčený cíl a ze stylistického hlediska je velmi zdařilý.

Celkové hodnocení: Téma je výborně vymezené, název dobře zvolený. Za nejslabší stránky práce považuji teorii a metodologii. Schopnost argumentace i formulování poznatků je velmi dobrá. Navrhuji hodnocení 3, tj. dobře.

V Praze, 18. 3. 2009